

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.556/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Kovács Orsolya ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Kocsis László kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: a Fővárosi Törvényszék 2021. július 2. napján kelt 31.K.701.388/2020/35. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 31.K.701.388/2020/35. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét 1.800.000 (egymillió-nyolcszázezer) forintban, a felperes költségének összegét 800.000 (nyolcszázezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes toll kereskedelemmel, friss, tépett toll felvásárlásával és feldolgozásával, illetve továbbértékesítésével foglalkozó gazdasági társaság. Beszerzései részben vágóhidaktól származó igazolt forrásból, többek között az E.K.-tól (a továbbiakban: E.Kft.), részben a M.M.K (a továbbiakban: Kft.1), a B-S G.K (a továbbiakban: Kft.2) és a F-E K (a továbbiakban: Kft.3) számlakibocsátóktól származtak. A felperes a beszállítók által kiállított számlák általános forgalmi adó (áfa) tartalmát bevallásában levonásba helyezte.

[2] A felperes az általa beszerezett, több esetben feldolgozott árut legfőbb belföldi partnerének az F.H.K.Sz. K-nek értékesítette tovább.

[3] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a felperesnél 2012. január – március időszakra bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett áfa adónemben. A felperes beszerzéseinek vizsgálata során megállapította, hogy az E.Kft.-től származó számlák részletezettek, az áru fajtája, minősége, származása beazonosítható. Ezzel szemben a Kft.1, Kft.2 és Kft.3 által a felperes részére kiállított bizonylatokon a „toll” megnevezésen túl az áru fajtájára, minőségére vonatkozóan semmilyen adat nem került feltüntetésre, a toll kilogrammonkénti egységára változó volt, 400 Ft/kg-tól – 16.500 Ft/kg-ig terjedt. Az áru tényleges minősége, felhasználhatósága, piaci értéke a beazonosíthatatlan minőség miatt kétséges.

[4] Az elsőfokú adóhatóság a számlák alaki és tartalmi hitelességének értékeléséhez széles körű bizonyítást folytatott, vizsgálta a beszerzés folyamatát, a bizonylatokat, a tollbeszerzésekkel kapcsolatos dokumentációt, a pénzügyi megállapodást. Megállapította, hogy a Kft.1 és a Kft.2 tekintetében az igazolatlan eredetű toll bizonylatolására azért került sor, hogy a termelőktől származó beszerzésből adódó kompenzációs felár fizetési kötelezettség a felperest ne terhelje, a számlák a rendeltetésszerű joggyakorlás tilalmába ütköző módon bonyolított ügyletek alapján kerültek kiállításra, arra adólevonási jogot nem alapíthat.

A Kft.3 vonatkozásában az adólevonási jogot szintén megtagadta arra hivatkozással, hogy a társaság árualappal nem rendelkezett, így felperes és a számlakibocsátó között a gazdasági esemény nem valósult meg.

[5] Mindezek eredményeként az elsőfokú adóhatóság a 2016. május 17. napján meghozott 2001651901 számú határozatával a felperest 32.640.000 Ft adóhiánynak minősülő

adókülönbözet, 65.280.000 Ft adóbírság és 7.962.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2154066195 számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a késedelmi pótlék összegét 2.773.000 Ft-ra leszállította, ezt meghaladóan helybenhagyta, megállapítva, hogy az árubeszerzés tényét a rendelkezésre álló bizonylatok a Kft.1, a Kft.2 és a Kft.3 vonatkozásában nem támasztják alá.

[7] Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (4) és (6) bekezdéseire, 170. § (1) bekezdésére, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 44. § (2) bekezdés *a)* pontjára, 120. § *a)* pontjára, 127. § (1) bekezdés *a)* és *ba)* pontjaira, 179. § (1) bekezdésére és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv.tv.) 15. § (3) bekezdésére, 165. § (2) bekezdésére, 166. § (2) bekezdésére alapította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte.

[9] Álláspontja szerint az alperes határozata sérti az Art. 1. § (1), (3) és (6) bekezdéseit, 95. § (1) bekezdését, 97. § (4)-(6) bekezdéseit, 170. § (1) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (6) bekezdését, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. §-át, 127. §-át, 168-172. §-ait, a Számv.tv. 15. § (3) bekezdését, 16. § (3) bekezdését, 165. §-át, 166. § (1) bekezdését.

[10] Előadta, hogy a Kft.3 valós gazdasági tevékenységet végzett, megfelelő árualappal rendelkezett, melyet a 2010. évre lefolytatott ellenőrzések eredményei bizonyítanak. A feltárt körülmények nem alkalmasak a levonási jog megtagadására, a számlák nem hiteltelenek, a gazdasági események rekonstruálhatók. A számlakiállítóknál esetlegesen fennálló szabálytalanságok az adólevonási jogát nem érintik, az adóhatóság objektív körülményekkel nem igazolta, hogy adókijátszásban vett részt, illetve arról tudomása volt.

[11] Álláspontja szerint az adóhatóság iratellenesen állapította meg, hogy az ügyletek nem rekonstruálhatók, ugyanis a szállítólevelek, a súlylista, a beszállítói nyilatkozat, adásvételi szerződés, tollvásárlás elszámolását igazoló dokumentum - mely a toll minőségére vonatkozó kóddal is rendelkezett, - valamint a szállítói menetlevelek, a beszerzések menetére vonatkozó folyamatleírás, az általa beszerzett szakértői vélemény és egyéb dokumentumok a számlák mellett igazolják a számlakibocsátók valós teljesítését.

[12] Hivatkozott arra, hogy az adóhatósági állítások (ismeretségi köre által kiépített szállítórendszer; R.J. befolyása (a továbbiakban: R. J.); a befogadott számlákon beszerzett áru fajtája, minősége, ezek feltüntetésének hiánya; a számlakibocsátók árubeszerzése, adókötelezettségeik teljesítése, a velük szemben indult felszámolási, kényszerítő eljárássok folyamata; adatai zártan kezelését kérő tanúk vallomása) nem igazolják a pozitív

tudattartalmát, és azt sem, tudta vagy tudnia kellett volna, hogy fiktív számlák alapján gyakorolja adólevonási jogát. A számlákkal szembeni követelmény kapcsán hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.009/2012/6. számú ítéletére, mely szerint elegendő a toll elnevezés feltüntetése. Hangsúlyozta, hogy a számlakibocsátók mulasztásai nem róhatók a terhére, továbbá az adóhatóság objektív körülményként csak olyan hiányosságot rögzít, amelyekről sem tudomása, sem ráhatása nem volt és nem is lehetett. A szállítói szabálytalanságokon túl a zárt adatkezelést kérő tanúk nyilatkozatai nem merítik ki a hitelt érdemlő bizonyíték fogalmát. Indítványozta ezen tanúk bíróság általi meghallgatását. Hivatkozása szerint az adókijátszással kapcsolatos tudattartalmára vonatkozóan az adóhatóság a bizonyítékokat nem teljes körűen, továbbá tévesen értékelte, emiatt döntése iratellenes és megalapozatlan.

[13] Az alperes érdemi ellenkérelmében a határozatában foglalt indokok fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

A megelőző bírósági eljárásban hozott döntés

[14] A Fővárosi és Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. november 28. napján kelt 13.K.32.384/2018/4. számú ítéletével az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte.

[15] Indokolása szerint az alperes az elsőfokú határozatban foglalttól eltérő tényállást állapított meg, határozata rendelkező részében erre nem utalt, ezáltal megsértette a Ket. 72. § e) pontjában, az Art. 138. § (1) bekezdésében és 97. § (4) bekezdésében foglaltakat, ezért a határozat hatályon kívül helyezésére a keresetben foglalt, az ügy érdemére vonatkozó jogszabálysértések vizsgálata nélkül került sor. A megismételt adóhatósági eljárásra szakértő igénybevetését, továbbá valamennyi bizonyíték értékelését írta elő.

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria Kfv.V.35.171/2019/7. számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az elsőfokú eljárás lényeges szabályait, a keresetben meg nem jelölt jogszabálysértésre alapozva hozta meg döntését. A megismételt eljárása előírta, hogy a kereset alapján, az eljárási szabályok szerint folytassa le az alperes határozatának törvényességi felülvizsgálatát. Foglaljon állást a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével abban, hogy az alperes a tényállást helytállóan állapította-e meg, bizonyította-e a számlakibocsátó társaságoknál az áru hiányát, teljes körűen értékelte-e a felperes javára és terhére szolgáló bizonyítékokat, a felperes bizonyítási indítványait jogszerűen mellőzte-e, szükséges-e a tényállás kiegészítése a felajánlott bizonyítási indítványok teljesítésével. Ezen túlmenően állapítsa meg, hogy az adólevonási jog megtagadása a nemzeti és európai bírósági gyakorlat tükrében jogszerű-e, a felperes terhére értékelt körülmények megalapozzák-e az adóhatósági megállapításokat. Az adóhatósági határozat hatályon kívül helyezése esetén - hangsúlyozta a Kúria - a bizonyítandó tény pontos megjelölésével és abban az esetben írható elő a hatóság számára további bizonyítás, amennyiben az a terjedelme folytán a perben nem foganatosítható.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[17] A megismételt bírósági eljárásban a szervezeti átalakulás folytán eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására kötelezte.

[18] Indokolásában rögzítette, hogy az alperes határozatának jogszerűségét és megalapozottságát a Kúria végzésében előírt szempontok szerint vizsgálta a keresetlevél alapján. Megállapította, hogy a felperes jogorvoslati joga sérült, mivel az alperes nem tett eleget az Art. 1. § (5) bekezdésében, 136. § (1), (6) bekezdéseiben, 138. § (1) bekezdésében, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglaltaknak. Utalt az Alkotmánybíróság 9/2017. (IV. 18.), valamint a 12/2019. (IV. 8.) AB számú határozataira. Emellett érdemben vizsgálta az első-, illetve a másodfokú határozat jogi és ténybeli megalapozottságát, így a Kft.3 árualapjával kapcsolatosan a fellebbezésben kifogásolt, az alperesi határozatban el nem bírált tényállási elemek alapján nem értékelte bizonyítottnak az árualap hiányára vonatkozó megállapítást.

[19] Az ítélet szerint az alperes megsértette az Art. 97. § (6) bekezdésének második fordulatában foglalt rendelkezést, mivel indokolatlanul tett különbséget a vitatott beszállítók és az igazolt beszállítóként nevesített (E.Kft.) között.

[20] Utalt arra, hogy az elsőfokú adóhatóság határozata szerint felperes a számlák befogadása előtt rendelkezett szükséges áruallappal, azonban arról nem adott számot a határozat, hogy ezt milyen vizsgálat alapján állapította meg, ami így csak fikciónak tekinthető. Kiemelte, a rendelkezésre álló súlylisták az adott súlyú áruk beszerzését bizonyítják, iratellenes a szállításnál a beszállítói jelenlét hiányára vonatkozó megállapítás. Ennek kapcsán utalt a Kft.3 ügyvezetőjének mindezzel ellentétes nyilatkozatára.

[21] A mintavétellel kapcsolatban B.F. és S.Z. nyilatkozatára utalva kiemelte, hogy az árut előzetes mintával vették át, az alperes nem jelölt meg olyan szakmai előírást, amely alapján az áru minőségét kizárólag laborvizsgálattal lehetett volna megállapítani és átvenni. A szállított áru minőségének, minőségvizsgálatának és ellenőrzésének hiányára vonatkozó alperesi megállapítást megalapozatlannak értékelte.

[22] Az elsőfokú bíróság az eljárás érdemére kiható jogszabálysértésként utalt arra, hogy az adóhatóság a Ket. 58. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére szakértői bizonyítást nem rendelt el a tollipar és a toll, mint árucikk vonatkozásában. Az ítélet [23] bekezdésében kifejtette, hogy mivel a felperes jogorvoslati jogának megsértését megállapította, így az ügy érdemében a valós teljesítés elbírálásának kérdésében nem tudott döntést hozni, azonban az iratellenesség, mint ténykérdés tekintetében rögzítette, hogy a beszerzéseire vonatkozóan a súly igazolt, így a gazdasági esemény rekonstruálhatatlanságának egyetlen indoka a számlán szereplő toll megjelölés, illetőleg, hogy ezen felül az áru típusát és minőségét nem tüntették fel. Hangsúlyozta továbbá, hogy az elsőfokú adóhatóság határozatában elismerte, a felperes készletnyilvántartása zárt rendszert alkot, amit az alperes sem cáfol, azonban a már megjelölt alperesi jogsértések miatt nem foglalt állást az adóhatósági megállapítás jogszerűsége kérdésében.

[23] Álláspontja szerint a számlakibocsátóknál feltárt jogsértések miatt a felperest felelősség nem terhelte, a számlakiállító oldalán fennálló szabálytalanság bizonyítása mellett hiányzik a felelősség megállapításához a felperes részéről felmerülő tudatos adókijátszásra irányuló magatartás. Ennek kapcsán utalt az EBH 2013.K.5. számú döntésre.

[24] Nem találta bizonyítottnak R. J. közvetlen ráhatását a felperesi társaság működésére, továbbá az áfa levonási jog megtagadásának objektív alapjaként nem fogadta el azt a tényt, hogy a beszállító, számlakiállító társaságok közül kettő a vizsgált időszak után felszámolás alá került, mivel a gazdasági esemény időpontjában még nem álltak felszámolás alatt.

[25] Megállapította, hogy az alperes jogszerűtlenül mellőzte a felperes tanúbizonyítási indítványait, a készletezés, mint szakkérdés tekintetében a szakértő 2015. szeptember 2-án elkészített szakvéleményének vizsgálatát, továbbá a könyvvizsgálói szakértői véleményt. A felperes a közigazgatási eljárásban el volt zárva a bizonyítás lehetőségétől, a tényállás érdemét és alapját érintő kiegészítésre a bírósági felülvizsgálatban elsőként nem kerülhet sor, így a felperes bizonyítási indítványait nem foganatosította. Rögzítette, hogy a hatályon kívül helyezés oka a toll szakkérdéssel kapcsolatos szakértő kirendelés mellőzése, mely szinte valamennyi tényállási elemre, a határozat megalapozottságára és törvényességére is kihat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[26] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 275. § (4) bekezdése alapján elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, új határozat meghozatalát kérte és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Álláspontja szerint az elsőfokú döntés sérti a r.Pp. 3. § (2) bekezdését, 206. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését, 215. §-át, 339. § (1) bekezdését, az Áfa tv. 127. § (1) bekezdés a) pontját, 120. § a) pontját, továbbá a Kúria által elrendelt új eljárásra előírt iránymutatásnak nem felel meg. A közigazgatási eljárásban beszerzett bizonyítékok, a megállapított tények, valamint a perbeli nyilatkozatai értékelésére az ítéletben ellentmondásosan került sor, hiányos indokolással és a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésével.

[27] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve olyan okra - a felperes jogorvoslati joga megsértésére - tett megállapítást, melyet a felperes keresetében nem állított, konkrét jogszabálysértést sem jelölt meg. A jogerős ítélet alapvető ellentmondása, hogy miután megállapította a jogorvoslathoz fűződő jog megsértését - mely önmagában okot ad a határozat megsemmisítésére -, érdemben vizsgálta az adóhatóság megállapításainak jogi és ténybeli megalapozottságát, az elsőfokú adóhatóság határozatát elemezve, utalt az Art. 138. § (1) bekezdésére.

[28] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének az elsőfokú határozattal szemben megfogalmazott kifogásai megalapozatlanok, mellyel kapcsolatos ellenérveit részletesen kifejtette. Kiemelte, hogy a Számv.tv. 15. § (3) bekezdése szerint a számla hitelességének vizsgálata, továbbá a fiktív számlák befogadására tett megállapítások szakértői bizonyítást nem igényelnek. Amennyiben az ügy eldöntéséhez az elsőfokú bíróság meglátása szerint erre szükség van, a hiányolt tanúk kihallgatása mellett a szakértő kirendelésére a perben lett volna

lehetőség. Sérelmezte a peres eljárás kereteit meg nem haladó bizonyítás adóhatóságra terhelését, utalt a r.Pp. 339. § (1) bekezdésére.

[29] Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria iránymutatása ellenére sem vizsgálta a vonatkozó Európai Unió Bírósága által követett ítélkezési gyakorlatot, illetőleg a Kúria végzésének [33] bekezdésében foglaltakat is figyelmen kívül hagyta.

[30] A felperes ellenkérelmében az r.Pp. 275. § (3) bekezdésére hivatkozással az ítélet hatályában fenntartását kérte, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a Kúria útmutatásának eleget tett, melyet táblázatba foglaltan is tételesen bemutatott.

[31] A jogerős ítélet megfelel a felülvizsgálatra irányadó jogszabályoknak és a vonatkozó bírói gyakorlatnak, az ezzel ellentétes alperesi állítás alaptalan. Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a jogorvoslati (fellebbezési) joga megsértését nem kifogásolta, hisz azt jogszabályra utalással [Art. 97. § (4) és (6) bekezdései] megtette, így az ítélet nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy sérült a jogorvoslati joga, mivel az alperes teljesen figyelmen kívül hagyta a fellebbezésben foglaltakat, azokra vagy nem reagált, vagy csak néhány mondatos, konkrétumokat nélkülöző választ adott.

[32] Az alperes alaptalanul állította, hogy az elsőfokú bíróság a másodfokú határozat helyett az elsőfokú adóhatósági határozatot vizsgálta felül, mivel az alperes által rögzített tényállás lényegében szó szerint megegyezik az elsőfokú adóhatározatban rögzítettel. Az ítélet nem ellentmondásos, az alperesi kifogások alaptalanok, a szakértői bizonyítás mellőzése jogszerűtlen volt, a hiányzó bizonyítás a bírósági eljárásban nem volt pótolható.

A Kúria döntése és jogi indokai

[33] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[34] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az azokban megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül, a jelen eljárásban alkalmazandó r.Pp. 275. § (2) bekezdése alapján.

[35] Az alperes felülvizsgálati kérelmét részben arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen túlterjeszkedve hozta meg ítéletét.

[36] Az r.Pp. 215. §-a szerint a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen; ez a szabály a főkövetelés járulékai (kamat, költség stb.) is kiterjed.

[37] Az Alaptörvény XVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

[38] Az Alkotmánybíróság számos határozatában foglalkozott a jogorvoslathoz való jog tartalmának megállapításával, mely szerint „a jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyat tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni (...). Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, indokolás [15-17] bekezdések}”.

[39] A felperes ügyében fellebbezés, majd a másodfokú határozat felülvizsgálata iránti kereset benyújtásával a hatóság, illetve azt követően az elsőfokú bíróság és a Kúria eljárása után született jogerős bírósági döntés, felperes tehát élhetett és élt jogorvoslati jogával. Téves felperes azon hivatkozása, hogy az Art. 97. § (4), (6) bekezdéseire utalás jogorvoslati joga megsértésére vonatkozó konkrét jogszabálysértésnek minősülne, illetve tévedett az elsőfokú bíróság is, amikor ezt ekként minősítette.

[40] Az r.Pp. 215. §-ában rögzített szabály azt jelenti, hogy a bíróság a felperes keresetlevelében megjelölt jogszabálysértés körében kell, hogy vizsgálódjék, és a keresetlevélben nem szereplő jogszabálysértésre alapozva nem hozhat döntését. A közigazgatási perben a kereseti kérelem nem általában vonatkozik a közigazgatási határozat felülvizsgálatára, hanem meghatározott irányú felülvizsgálatot kérhet a felperes. Rámutat a Kúria, hogy a r.Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a felek által előterjesztett kérelemhez kötve van, a r.Pp. 213. § (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A közigazgatási perben a kereset, így a közigazgatási döntés felülvizsgálatának korlátait az r.Pp. 330. § (2) bekezdésében és 335/A. § (1) bekezdésében meghatározott időn belül előterjesztett kereset szabja meg. Ezen jogszabályi rendelkezések értelmében a felperes törvényes határidőben előterjesztett keresetének elbírálása a fentiek értelmében az elsőfokú bíróság kötelezettsége.

[41] Megvizsgálva a felperes keresetlevelét megállapítható, hogy felperes az alperes tényállás-felderítési kötelezettségének hiányosságát, az Art. 97. § (4) és (6) bekezdéseiben foglaltakat, a bizonyítékok téves mérlegelését sérelmezte, iratellenes megállapításokra utalt, az általa felajánlott bizonyítás lefolytatásának hiányosságára, azonban jogorvoslati joga megsértésére nem hivatkozott. Erre vonatkozó konkrét jogszabálysértés megjelölésére nem került sor.

[42] Azzal, hogy az elsőfokú bíróság a keresetben meg nem jelölt jogszabálysértés miatt az ügy érdemi vizsgálata nélkül helyezte hatályon kívül az alperes határozatát, lényeges eljárási szabálysértést követett el.

[43] A r.Pp. 275. § (5) bekezdése kimondja, ha a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, és új eljárást rendel el, erre nézve kötelező iránymutatást ad, ami köti az új eljárást lefolytató bíróságot (Kfv.V.35.460/2011.).

[44] Jelen eljárás megismételt eljárás, mivel a Kúria Kfv.35.171/2019/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság korábbi ítéletét szintén kereseti kérelmen túlterjeszkedés miatt helyezte hatályon kívül. A végzés [31-34] bekezdéseiben részletes iránymutatást adott, melynek azonban az elsőfokú bíróság nem tett eleget, a megismételt eljárásban sem a kereset alapján végezte el az alperesi határozat felülvizsgálatát, ahogy erre alperes a felülvizsgálati kérelemben helytállóan hivatkozott.

[45] Mindezek folytán a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, így azt a r.Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[46] A felperes törvényes határidőn belül előterjesztett keresetlevele konkrét jogszabályi hivatkozással feltüntette, hogy az alperesi határozatot milyen körben támadja. A keresi kérelemhez kötöttség szabályai szerint ettől az elsőfokú bíróságnak eltérnie nem lehet, az új eljárásban a kereset alapján kell az alperes határozatának törvényességi felülvizsgálatát az eljárási szabályok szerint lefolytatnia.

[47] Ahogy a Kúria Kfv.V.35.171/2019/7. számú végzésében előírta, az elsőfokú bíróságnak a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével kell állást foglalnia az alperes által megállapított tényállás helytállóságáról, arról, hogy a releváns, felperes javára, terhére szolgáló bizonyítékokat feltárta-e, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó kötelezettségének eleget tett-e, illetőleg hogy a felperes által felajánlott bizonyítékokat jogszerűen mellőzte-e, szükséges-e a tényállás kiegészítése a felperes által kért bizonyítási indítvány teljesítésével. Nem tekinthet el a nemzeti és az európai bírósági joggyakorlat vizsgálatától sem.

[48] Hangsúlyozza a Kúria, az elsőfokú bíróságnak mérlegelnie kell, hogy az adóhatóság bizonyítási kötelezettsége nem parttalan, amennyiben a feltárt bizonyítékok alátámasztják, hogy a felperes adókiírást megvalósító ügyletekben vett részt, amit a tudata teljes mértékben átfogott, visszaélt az adólevonások rendszerével, nincs szükség további bizonyítás lefolytatására.

A döntés elvi tartalma

[49] *Amennyiben az elsőfokú bíróság a keresetben meg nem jelölt jogszabálysértés miatt – érdemi vizsgálat nélkül – helyezi hatályon kívül az alperes határozatát, lényeges eljárási jogszabálysértést követ el.*

Záró rész

[50] A Kúria az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tekintettel az r.Pp. 275. § (5) bekezdése alapján a felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét megállapította, melynek viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

[51] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az r.Pp. 274. § (4) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. március 11.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vítál-Eigner Beáta sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

...